

2019-030

Nota Beernem Den Duine

Programma van maatregelen

Bert ACKE, Maarten BRACKE en Julie Hagen

15-3-2019

1. Gemotiveerd advies

De archeologienota kadert in het Onroerenderfgoeddecreet van 12 juli 2013. Naar aanleiding van een geplande verkavelingsaanvraag te Beernem Den Duine (provincie West-Vlaanderen), waarbij de totale oppervlakte van de betrokken vergunningsplichtige bodemingrepen 3000m² of meer bedraagt, diende de initiatiefnemer een archeologienota toe te voegen aan de vergunningsaanvraag. De archeologienota¹ bestond enkel uit een bureauonderzoek, in het programma van maatregelen was opgenomen dat landschappelijke boringen (en indien nodig een verkennend en waarderend booronderzoek, eventueel gevolgd door proefputten) en een proefsleuvenonderzoek diende uitgevoerd te worden in uitgesteld traject. In deze nota, opgemaakt onder supervisie van een erkend archeoloog, worden de resultaten van de landschappelijke boringen en het proefsleuvenonderzoek beschreven.

De advieszone was ca. 8700m² groot zoals aangegeven in de opgemaakte bureaustudie. De landschappelijke boringen, uitgevoerd door Geosonda nv (zie bijlage), toonden aan dat er geen relevante begraven bodemhorizonten aanwezig zijn binnen het projectgebied en dat de kans op het aantreffen van een intacte steentijdsite gering is.

Er werd één duidelijk A-C profiel vastgesteld in profiel 2 (sleuf 1), waarbij de A(p)-horizont een dikte heeft van ca. 40 cm. Vlak daaronder bevindt zich de C-horizont. Profielen 5 en 6 vertoonden een A(p) met een dikte van 30 tot 50cm, met vlak daaronder een restant van een verbrokkelde B-horizont. Onder de B-horizont situeerde zich een lager aangesneden C-horizont op een glauconiethoudende tertiaire laag. Alle andere profielen vertoonden een A(p) – C bodemopbouw, waarbij de C-horizont dieper werd aangesneden op het tertiaire zand. Aan de hand van het digitaal hoogtemodel en de uitgevoerde landschappelijke boringen kan gesteld worden dat het grootste gedeelte van het terrein gekenmerkt wordt door een lager gelegen depressie. Het proefsleuvenonderzoek toont aan dat deze depressie van een antropogene aard is, waarbij het centrale deel dieper in de C-horizont (tot in het tertiair glauconiethoudend zand) werd uitgegraven en slechts deels terug werd aangevuld. Hierbij werd ook het mogelijke aanwezige archeologische erfgoed weggegraven.

Gedurende het proefsleuvenonderzoek kwamen 10 sporen in het noordelijke en noordwestelijke deel van het terrein aan het licht. Het betreft 8 segmenten van 4 parallelle grachten en/of greppels met een zuidwest-noordoost oriëntatie en 2 parallelle grachten en/of greppels met een noordwest-zuidoost oriëntatie. Er werden geen vondsten aangetroffen in de sporen, maar op basis van hun vulling en aflijning kunnen ze in de nieuwe tot nieuwste tijd gedateerd worden. Ze fungeerde waarschijnlijk als perceelsgrenzen. Mogelijk kunnen 4 ervan (S5, S6, S3, S8 en S10) als perceelsgrens teruggevonden worden op de Ferrariskaart, Atlas der Buurtwegen en Popp-kaart. Verder werden geen bewoningssporen aangetroffen binnen het plangebied. Een archeologische site is bijgevolg niet aanwezig binnen de grenzen van het plangebied.

---

¹ <https://id.erfgoed.net/archeologie/archeologienotas/5390>